

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р4 р 22/2023
28.08.2023. године
Београд

Врховни суд, судија Владислава Милићевић, одређена Годишњим распоредом послова у суду у смислу члана 7. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, у предмету предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Томислав Шуњка, адвокат из ..., одлучујући о приговору ради убрзања поступка, донео је дана 28.08.2023. године,

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, приговор предлагача АА из ... за убрзавање поступка у предмету Врховног суда Рев2 322/23.

Образложење

Предлагач је, преко пуномоћника, 29.06.2023. године поднео Врховном суду поднесак насловљен као „приговор ради убрзања поступка“. Предложио је да Врховни суд донесе одлуку којом ће утврдити да му је повређено право на суђење у разумном року у поступку пред Врховним судом Рев2 322/23 и наложи том суду убрзање поступка.

Одлучујући о приговору, на основу чланова 7, 9. и 10. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ бр. 40/15), Врховни суд је оценио да је приговор неоснован.

Након спроведеног испитног поступка, увидом у електронски извештај писарнице Врховног касационог суда и увидом у податке Централизованог система за управљање предметима на стандардизовани начин Врховног касационог суда – САПС и изјашњења судије задуженог за поступање у предмету Рев2 322/23 утврђено је да је тужилац АА из ... поднео Првом основном суду Београду иницијални акт дана 29.07.2015. године против тужене Републике Србије – МУП ради исплате разлика зарада, да је након обављеног вештачења пресудом Првог основног суда Београду П1 2404/15 од 28.12.2017. године био усвојен тужбени захтев, да је наведена пресуда у ставовима другом и трећем изреке укинута решењем Апелационог суда у Београду Гж1 1409/18 од 09.05.2018. године и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење, да је након тога пресудом Првог основног суда Београду П1 1865/18 од 27.01.2021. године делимично усвојен тужбени захтев тужиоца, да су пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3694/21 од 16.08.2022. године одбијене жалбе тужиоца и тужене и потврђена првостепена пресуда.

Тужилац је изјавио ревизију 10.10.2022. године. Предмет Апелационог суда у Београду Гж1 3694/21, са предметом Првог основног суда Београду П1 1865/18 достављен је Врховном касационом суду 26.01.2023. године. Предмет је под бројем Рев2 322/23 предат дана 03.02.2023. године саветнику у припремном одељењу, потом је њиме задужен поступајући судија, да би био поново предат саветнику у припремном одељењу 09.02.2023. године и 12.04.2023. године (услед поднеска тужиоца). Предмет је извећан на седници већа 13.07.2023. године, писани отправак је сачињен 24.08.2023. године, и потом предмет предат судској пракси 28.08.2023. године ради отправљања из суда.

Одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије, прописано је да свако има право да му независан, непристрасан и законом већ установљени суд правично и у разумном року, јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и оптужбама против њега.

Одредбом члана 6. став 1. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода („Службени лист СЦГ“-Међународни уговори бр. 9/03, 5/05 и 7/07, „Службени гласник РС“-Међународни уговори бр. 12/10 и 10/15), између осталог, прописано је да свако током одлучивања о његовим грађанским правима и обавезама или о кривичној оптужби против њега има право на правичну и јавну расправу у разумном року пред независним и непристрасним судом образованим на основу закона.

Одредбом члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року прописано је да при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року уважавају се све околности предметног суђења, пре свега сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог органа, природа или врста предмета суђења или истраге, начина предмета суђења или истраге по странку, понашање странке током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим и поштовање редоследа решавања предмета и законски разлози за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлуке.

Разумна дужина трајања судског поступка представља оптимално потребно време да се одлучи о праву странке које је спорно, да би се отклонила неизвесност, а странка добила сазнање да ли јој спорно право припада, чиме се обезбеђује правна сигурност странака.

Оптимално време потребно за окончање поступка је релативна категорија која се процењује у сваком конкретном случају на основу околности које се тичу сложености чињеничних и правних питања у судском поступку, понашања подносиоца захтева за заштиту права на суђење у разумном року, поступања суда, природе захтева, односно значаја предмета спора за подносиоца захтева.

Имајући у виду наведене законске одредбе, у контексту утврђених чињеница, Врховни касациони суд је закључио да предлагачу није повређено право на суђење у разумном року у предмету Врховног суда Рев2 322/2022. Време трајања поступка у целини је битно мерило за примену стандарда права на суђење у разумном року. Европски суд за људска права је кроз своју праксу оквирно утврдио време трајања поступка у

различитим инстанцама изражавајући мишљење да је у границама разумног рока другостепени поступак који траје до 5 година.

У конкретном случају, иницијални акт је поднет дана 29.07.2015. године, након изјављивања ревизије предмет Апелационог суда у Београду Гж1 3694/21, са предметом Првог основног суда Београду П1 1865/18 достављен је Врховном касационом суду 26.01.2023. године и под бројем Рев2 322/23 предат дана 03.02.2023. године саветнику у припремном одељењу (потом му је враћен 09.02.2023. године и 12.04.2023. године), након чега је је предметом био задужен поступајући судија, предмет је извећан на седници већа 13.07.2023. године, писани отправак је сачињен 24.08.2023.године, и потом предмет предат судској пракси 28.08. 2023. године ради отправљања из суда.

Имајући у виду тражену правну заштиту (исплата разлике зарада), Врховни суд налази да предлагачу није повређено право на суђење у разумном року без обзира на дужину трајања поступка, с обзиром на то да је поступак правноснажно окончан у границама разумног рока (у року незнатно дужем од пет година од подношења тужбе до доношења другостепене одлуке). Право предлагача није повређено ни у поступку пред Врховним судом, јер је одлука донета 13.07.2023. године, па се поступање овог суда не може оценити као неажурно или ван разумног рока.

Осим тога, предмет је предат судској пракси 28.08.2023. године ради отправљања из суда, па нема разлога за налагање процесних радњи које делотворно убрзавају поступак у смислу одредбе члана 11. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року, што представља још један разлог за одлуку о неоснованости приговора предлагача.

Имајући у виду наведено, Врховни суд је одлуку као у изреци донео применом одредбе члана 10. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Судија
Владислава Милићевић, с.р.

Поука о правном леку:

Против овог решења предлагач има право жалбе
Врховном суду, у року од 8 дана.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић